

# РЕШЕНИЕ

№ 7543

гр. София, 29.12.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков**

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева**

**Калинка Илиева**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8439** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания/ ЗАНН/.

Образувано е въз основа на постъпила касационна жалба от **ЧАСТНО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ ПО ИЗКУСТВА И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ** [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Н., със седалище и адрес на управление: [населено място], район Т., [улица], **СРЕЩУ РЕШЕНИЕ №79784**, постановено на 30.04.2020, от анд №18264/2019 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 състав.

Жалбоподателят, **ЧАСТНО СРЕДНО УЧИЛИЩЕ ПО ИЗКУСТВА И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ** [фирма] е редовно призован и се представлява от процесуален представител адв. Д. С.. На 27.11.2020г е постъпила молба до секретаря след заседанието, с която последната заявява, че тя и довереникът ѝ нямат възможност да се явят на заседанието, поради което моли да се даде ход на делото, и моли да бъде отменено процесното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно, по съображения, изложени в касационната жалба, както и претендира присъждане за направените по делото разноски. Представен е списък за последните, заедно с доказателства за изплащането им. Жалбоподателят няма доказателствени искания и заявява, че няма да представя доказателства.

Ответник по жалбата **ДИРЕКЦИЯ ИНСПЕЦИЯ ПО ТРУДА С.**, е редовно призован,

представлява се от юрисконсулт С., с пълномощно от 27.11.2020г.. и моли да се даде ход на делото, както и моли да се потвърди първоинстанционното решение на СРС като законосъобразно и правилно. Счита, че събраните в хода на делото доказателства са достатъчни и по безспорен начин доказват извършеното нарушение, поради което не сочи нови доказателства. Моли да ѝ бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура е редовно призована, изпраща представител-прокурор К., който моли да се даде ход на делото и да се потвърди първоинстанционното решение, като бъде отхвърлена касационната жалба.

Решението е неправилно.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическата обстановка, установена в първоинстанционното съдебно решение. На 11.06.2019 г. в Частно средно училище по изкуства и чужди езици „Артис Е.“, на адрес: [населено място], [улица], стопанисвано от жалбоподателя, била извършена проверка от контролните органи на дирекция „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА-С.“. При проверката на място било установено, че служителят В. Т. Ц. работи в образователната институция, като е подписал изрична декларация, в която посочва, че работи при касатора по граждански договор от 2016 г. на длъжност-учител с договорено почасово трудово възнаграждение. При извършената проверка от контролните органи на дирекция ‘Инспекция по труда-С.’ по допълнителна документална проверка жалбоподателят представил гражданския договор за хоноруван лектор, доказващ гражданското правоотношение между него, от една страна, и В. Ц., от друга страна, сключен на 01.09.2018 година, според предмета на който касаторът, в качеството си на възложител, възлага на служителя-изпълнител да извършва обучения по биология, химия и човекът и природата към частното училище по утвърдена програма за обучение, съгласно държавните образователни изисквания. От съдържанието на договора-чл.3, чл.4, чл.5 се установява, че договорената между страните дейност, в частност тази на служителя-определен като изпълнител-е изцяло обусловена от едностранно определени от възложителя параметри и задължителни правила.

На следващо място, установено е от представените документи, че служителят престира труда си, извършвайки преподавателската дейност по предварително установено от директора на училището седмично разписание на часовете, които водел, два пъти седмично и за месец март, април и май 2019 година имал положен труд съответно 54,39,58 учебни часа. За тях получил месечното си възнаграждение.

За констатираното при проверката бил съставен протокол за резултата от същата, въз основа на който били издадени АУАН и процесното НП, обжалвано пред СРС.

Настоящият съд споделя изводите на първоинстанционния съд, че видно от отработените часове и платежните фишове, лицето В. Ц. е престира работна сила, извършвайки преподавателска дейност, при абсолютно същите условия от месец ноември 2018 година.

На следващо място, по отношение на представените доказателства пред Софийски районен съд, същите представляват непротиворечив доказателствен материал. В следствие извършената по надлежен ред проверка на административните органи е установен договорът между жалбоподателя и служителя, декларацията, представена от последния, седмичното разписание на учебните часове, декларациите за отработени часове, платежни ведомости и фишове, показанията на актосъставителя по делото, както и останалите приобщени материали по настоящото дело. От установеното по

делото е видно, че т.нар „граждански договор“ между страните не е уговорен дължим определен резултат от трудовата дейност на изпълнителя по него при самостоятелна организация на труда, а основната цел на договора е пречирането на работна сила, което е типично за трудовите правоотношения. Дейността на изпълнителя е изцяло подчинена на едностранно формулираните заповеди на възложителя, както и едностранно определените от последния правила за организация на работата-седмично разписание на учебните часове, определящо мястото, съдържанието, работното време, дните и часовете на пречирането на труд. Определена е периодичност на изплащането на престациите по правоотношението, което е присъщо за плащане на трудово възнаграждение, като то е определено на база седмичното разписание на часовете и договореното почасово заплащане. Така нареченото съгласие на изпълнителя представлява задължение за спазване на трудова дисциплина. Първоинстанционният съд е приел, че процесният договор е не договор за изработка, а трудов договор по смисъла на чл.124 КТ, вр с чл.66 КТ. В този смисъл са и задължителните указания по приложението на закона в ТР 86/1986г. по г.дело №86/1985г, ОСГК на Пленума на ВС.

Неправилно първоинстанционният съд е приел, че в обжалваното НП е налице неправилна правна квалификация.Правилно касаторът е бил наказан с имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 от КТ. Следователно първоинстанционният съд неправилно е преквалифицирал деянието.

На следващо място, жалбоподателят е санкциониран за извършеното от него в качеството му на работодателя нарушение- с наложената имуществена санкция- глоба- която съгласно чл.414, ал. 1 КТ и чл.414, ал.3 КТ е еднаква- от 1500 лв до 15 000 лв. ЧСУ по изкуства и чужди езици [фирма] има наложена имуществена санкция в размер 3000 лв, която настоящият съд намира за прекомерна, поради което същата следва да бъде намалена до нейния минимален размер

Не е нарушено правото на защита на жалбоподателя, тъй като актът за установяване на административното нарушение е връчен на нарушителя, съответно последният е запознат и с издаденото наказателно постановление, както и с подробно описаното нарушение, за което се налага административна отговорност.

Воден от изложените мотиви и на основание чл. 63, ал.1 ЗАНН, съдът реши:

ОТМЕНЯ решение № 79784, постановено на 30.04.2020, по дело №18264/2019 г., на Софийски районен съд, 115 с-в и вместо него постановява:

Изменя НП № 22-006163 от 28.10.2019г. на директора на дирекция „ИТ“С.“, като налага на „Частно средно училище по изкуства и чужди езици [фирма] имуществена санкция в размер на 1500 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

